

32. MED LETOM

10. november 2013

LetoX, šteV. 46

Evangelij: Bog daje večno življenje Lk 20,27 38

Tisti čas je k Jezusu pristopilo nekaj saducejev, ki so trdili, da ni vstajenja, in so ga vprašali: »Učitelj, Mojzes nam je zapisal: Če komu umre brat, ki je bil oženjen, pa ni imel otrok, naj vzame to ženo njegov brat in obudi zarod svojemu bratu. Bilo pa je sedem bratov. Prvi je vzel ženo in umrl brez otrok.

Nato je vdovo vzel drugi, pozneje tretji in tako vseh sedem; umrli so in niso zapustili otrok. Nazadnje je umrla tudi žena. Čigava bo torej ta žena ob vstajenju, kajti vseh sedem jo je imelo za ženo?« Jezus jim je rekel: »Sinovi tega veka se ženijo in možijo, tisti pa, ki so vredni, da dosežejo oni vek in vstajenje od mrtvih, se ne bodo ne ženili ne možile. Tudi umreti ne bodo več mogli; saj so enaki angelom in so Božji sinovi, ker so sinovi vstajenja. Da pa mrtvi vstajajo, je pokazal tudi Mojzes v pripovedi o gorečem grmu, ko je imenoval Gospoda »Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov«, Bog pa ni Bog mrtvih, ampak živih, kajti njemu vsi živijo.«

VSTAJENJE MRTVIH

Verska resnica, da nas po smrti čakata vstajenje in večno življenje, je v obrazcu veroizpovedi postavljena čisto na konec. Lahko bi jo dali na začetek, saj ima za nas od vseh največjo težo. Kaj naj počnemo z vsemi drugimi, če se s smrtjo skupaj z nami sesujejo v nič? Če pa bomo po smrti živeli, bodo z nami živele vse druge.

Kako naj si ob tem razlagamo, da je manj ljudi, ki verujejo v posmrtno življenje, v primerjavi s tistimi, ki priznavajo Boga? V posmrtno življenje je zato težko verjeti, ker nimamo predstave, kaj more ostati od človeka, ki je strohnел ali bil upepeljen.

Abraham, Izak in Jakob so v grobu strohneli. Jezus je rekel o njih, da živijo. Ne trdi pa, da živijo tako, kakor so živeli na zemlji. Ko pravi, da se tisti, ki dosežejo oni vek, ne bodo ženili in možile, se smemo vprašati, kakšno vlogo bo tam imela moškost in ženskost. Če nobene in če med

nami ne bo razlik – ali bomo mogli reči o sebi, da smo še isti, kot smo bili tu?

Vse, kar je bilo v življenju lepega, veselega in osrečujočega, bo v večnosti ostalo, vendar pa nič več tako, kor je bilo. Vse bo preseženo, povišano, poveličano, posvečeno, posedovano na odličnejši način. Nič namreč, kar smo na zemlji v telesih storili, ni izgubljeno, vse živi in bo živelo v Bogu, ki je Bog živih in Bog življenja. Zakonska in družinska ljubezen je bila na zemlji predpodoba večne ljubezni. Sedaj bo ta predpodoba prišla do uresničitve in dopolnitve. Ljubezen tistih, ki so si na zemlji izbrali samski stan zaradi nebeškega kraljestva ter s tem oznanjali, da poročenost ni človekov edini in vrhovni cilj, bo Bog na svoj način privedel do dopolnitve. Po: Beseda da Besedo

ŽIVLJENJE PO ROJSTVU – ŽIVLJENJE PO SMRTI

Dojenčka v maternici se pogovarjata:

- A verjameš v življenje po rojstvu?
- Seveda. Zagotovo obstaja nekaj po rojstvu. Morda sva sedaj tukaj zato, da se pripraviva na življenje po rojstvu.
- To je neumnost. Ni življenja po rojstvu. Le kakšno bi bilo takšno življenje?
- Ne vem točno, toda prepričan sem, da bo bolj svetlo in lahko bova hodila in jedla z lastnimi usti.
- To je popolna bedarija! Veš, da je nemogoče teči. In da bi jedla z lastnimi usti? To je noro! Za to vendar imava popkovino. Povem ti: po rojstvu življenja ni.
- Popkovina je prekratka. Prepričan sem, da po rojstvu nekaj je, nekaj precej drugačnega kot to, na kar sva navajena.
- Toda nihče se še ni vrnil od tam. Življenje se z rojstvom konča. Poleg tega pa življenje ni nič drugega kot obstoj v ozkem, temačnem okolju.
- No, ne vem natančno, kakšno je življenje po rojstvu, toda v vsakem primeru bova srečala najino mamo. Ona bo potem skrbela za naju.
- Mama! Ti verjameš v mamo? In kje naj bi, po tvoje, bila?
- Vsepovsod okoli naju, seveda. Po njeni zaslugi sva živa. Brez nje sploh ne bi obstajala.
- Ne verjamem! Mame nisem nikoli videl, zato je jasno, da ne obstaja!
- Mogoče res, toda včasih, ko sva popolnoma tiho, jo lahko slišiva, kako poje in boža najin svet. Veš, prepričan sem, da se življenje z rojstvom pravzaprav šele začne.

Božo Rustja, Obrisal bo solze z njihovih oči

VOTLA JABLANA (zgodba za otroke)

Že od otroštva je bila Tinka najraje pod svojo jablano, ki je bila pomladi, ko so se veje starega drevesa odele v najlepše cvetove, kot nevesta z rdečimi lički; ki je poleti dajala globoko, hladno senco, jeseni pa najboljša jabolka. Tinka jim je rekla kar »moje pepike«. Stara jablana je bdela nad otroškimi igrami in dolgimi pogovori med vnukico in dedkom. Pozimi pa je počivala in zbiralala moči za novo pomlad.

Tako je bilo vse do tiste zime, ko je Tinka že hodila v drugi razred. Pod težkim snegom so omagale veje tudi na jablani. In proti pomladi je novi sneg prelomil drevo na dvoje. Šele takrat so videli, da je bilo deblo že votlo in da se je jeseni jablana do konca razdala.

Žalostna Tinka je prvič doživljala, kako so stvari minljive, gledala votlo deblo in jokala. Pa ne dolgo. S prvim cvetjem je odkrila mlado jablano, kamor ji je dedek postavil mizico in stolčke. In življenje je teklo dalje.

Nekega jutra pa se je za hip ustavilo. Tinkin dedek se ni več zbudil in z njim so zaspale vse njegove lepe in tople besede. Hrup in veliko ljudi okoli hiše so deklico še bolj begali. Slišala je sosedo, ki je glasno modrovala:

»Tako ga je podrlo kot sneg tisto staro jablano – saj jo je celo sam sadil. Ja, ja. Takšni smo na starost kot ta votla jablana.«

»Votla jablana? Smo ljudje res kot votle jablane?« Besede so odmevale v Tinki, ki ni mogla razumeti.

»Kako lahko reče soseda, da je bil dedek votel kot jablana?« je skoraj prijokala k mami in atiju. »Toliko je znal povedati, tako lepo je zapel, vse je imel rad. Pa še vedno se lahko pogovarjam z njim in se mi zdi, da me poslušča. Vem, da me sliši!«

Komaj sta jo potolažila in ji dopovedala, da je človek vse kaj drugega kot votla jablana, da predmeti, rastline in živali minejo, naša duša pa večno živi.

»Seveda – če si zasluži, živi v raj!« je potrdila Tinka. »In naš dedek je gotovo tam!«

Po: M. Strašek Januš

ZAHVALNA NEDELJA PRI SV. BENEDIKTU

V nedeljo bomo obhajali zahvalno nedeljo pri sv. Benediktu ob 10.30 uri. Zaradi tega bo v župnijski cerkvi sv. maša ob 8.30 uri, v Lembergu pa v nedeljo sv. maše ne bo.

OBHAJANJE ZAHVALNIH NEDELJ Z DAROM HRANE

Zahvalna nedelja ima svoj pomen v tem, da vsaj enkrat na leto bolj zavestno spomnimo na to kar smo in kar imamo, da je vse Božji dar. Obhajanje zahvalne nedelje je priložnost za zahvalo in hvaležnost, za vse prejete darove in milosti, uspeh pri delu, v šoli, študiju, zdravju pri družini in živini. Žal pa je v naši deželi in v naši okolice vse več ljudi, ki trpijo pomanjkanje osnovne življenjske dobrine, to je hrane. Na Karitas se obrača čedalje več ljudi po pomoč. Karitas skuša pomagati in dati toliko kolikor ima.

Zato bi vaš povabil k sodelovanju: »**MOJ DAR ZAHVALNE NEDELJE**«. Kaj to pomeni? Čisto preprosto. V času maš ob zahvalnih nedeljah, v župnijski cerkvi, v Lembergu, pri sv. Mihaelu in sv. Benediktu, darujemo hrano za ljudi v stiski (to so osnovna živila moka, sladkor, olje, krompir, testenine, mleko, riž, vložena zelenjava, sadje ...). Nihče ne bo gledal kaj in koliko je kdo dal, pomembno je le, da to kar imamo delimo s tistimi, ki tega nimajo. Darove položimo k oltarju cerkve, tako bo najlepše okrašen oltar, ker bo to vaš dar za ubogega človeka. Lepo povabljeni k sodelovanju pri pomoči

sočloveku. Župnijska in škofijska Karitas pa bo poskrbela, da bodo darovi prišli do ljudi v stiski.

MARIJANSKI KOLEDAR, STENSKI KOLEDAR IN PRATIKA

Na voljo so: Marijanski koledar za prihodnje leto (2€), listni koledar (0,65€) in Pratika (5€).

OBNOVA FASADE IN STREHE NA KAPELI

Nadaljujemo z obnovo fasade in strehe na kapeli na Sladki Gori. Zato se še vedno obračam na vas s prošnjo za finančno pomoč, da po svojih močeh pomagate. 126 dobrotnikov je darovalo 12995€. Bog povrni za vsak dar. Svoj dar lahko darujete po sv. maši v župnišču ali v zakristiji, lahko pa tudi nakažete na tekoči račun župnije Sladka Gora, ki je odprt pri banki Celje SI 56 0600 0093 0911 045 » za obnovo«. Hvala vam za vašo pomoč in razumevanje, samo, če bomo držali skupaj, nam bo uspelo. Sladkogorska Mati Božja pa naj nas vodi skozi to obnovo.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tednu, ki je pred nami, skrbijo za župnijsko cerkev verniki iz Polžanske Gorce in Gradca.

32. NEDELJA MED LETOM			
Ponedeljek 11.11.2013	sv. Martin škof	8.00	za † Cecilijo Krajnc, sorodnike
Torek 12.11.2013	sv. Jozafat Kunčevič, šk.	8.00	Lemberg: za † Franca Smodej
Sreda 13.11.2013	sv. Stanislav Kostkared.	ni svete maše	
Četrtek 14.11.2013	sv. Lovrencij Irski, škof	16.00	za † Zoro Smole (obl), Smoletove
Petek 15.11.2013	sv. Albert Veliki škof	8.00	za † Ljudmilo Smole
Sobota 16.11.2013	sv. Marjeta Škotska, kral.	8.00	za † Vido Zorko (obl)
Nedelja 17.11.2013	33. NEDELJA MED LETOM sv. Elizabeta Ogrska redovnica	8.30 10.30 zahvalna	Sladka Gora: za † Albina Marš in starše sv. Benedikt: za † Milana Skale

Naslov: www.sladkagora.com:

Župnija Sladka Gora, 3240 Šmarje pri Jelšah,
tel. 03/582-11-32 ali 041/265-740, Odgovarja Tadej Linasi, župnik in dekan